

suŕownym dobyczu pschemobroczi. Hdzež Bóh da jenej nadziji spanycž, tam je hižom wjele kraŕniŕcha nadzija na puczu. — Wěru a nadziju k Bohu ŕapschimujcze wŕchitzy rjenje stari a mlodzi, w duchu pod Khrystuŕownym kŕchižom stejo! Na wěru a nadziju ŕo ŕakožuj naŕche khodjenje, ŕo bnychmy jako wěrnj pōŕnajerjo Khrystuŕowneho kŕchiža junu namaŕani byli. Sŕwětni njech ŕo ŕkobja, kaž chzedža; tu ŕkaŕu, kotruž je Bóh nam ŕakožik, naŕche drohe wumōženje na Khrystuŕownym kŕchižu, njemōža hnucz ani pobicz. Naŕch najlěpŕchi džel, kiž je nam Khrystuŕ na ŕwojim kŕchižu dobył, nam nihtōn njemōže rubicz, je-li ŕo jōn ŕami nje-
puschczimy. Duž budžimy ŕtrōŕbi a ŕbudžliwi; njespijimy, ale wojujimy ŕ mjeczom ducha pscheczimwo hrěchu a jeho wa-
bjenjam. ŕo tutym wojowanju tōn weczny měr pschiŕdže, kiž je nam Khrystuŕowe ŕjednanje dobyło. Hamjeŕ.

Na jutrownicžku.

Měr Jesom Khrysta, teho horjestanjeneho, budž ŕ wami wŕchitkimi! Hamjeŕ.

Tōn Knjes je stanył, wōn je woprawdže stanył! tał dženŕa kŕinczi psches žyke kŕchesczijanŕstwo. W Božich domach ŕklyŕhimy lute wjeŕeke ŕpěwanje, a hdzež je kŕchesczijanŕska wutroba, kiž je czichi pjatk pod kŕchižom ŕo rudžika, ta dženŕa njemōže ŕrudna bycz. Wŕchał je dopjelujene, ŕchtož je tōn Knjes ŕwojim wuczomnikam prjedy pschjpowjedał. „Wn budžecze plakacz a žaloscžicz, ale waŕcha ŕrudoba budže ŕo do wjeŕela pschemobrocžicz“ (Jan. 16, 20). Haj, wŕchitka ŕrudoba je do wjeŕela pschemobrocžena. Sčtož naŕ tam ŕrudnych czinjescze, Knjesowe hōrke czerpjenje a wumrjecze, to je pschewinjene. Sŕmjercž je morwa, žiwjenje je žiwe! Kow je prōŕny, ŕngl je roŕkaman, kamjeŕ wotwaleny, a kotrehož ŕwěrne duŕche w rowje pytaju, wot teho jandželjo ŕwědža: „Wōn tu njeje, a wōn je stanył!“

Dokelž je wōn pał stanył, kiž naŕchich hrěchow dla na kŕchižu wumrje, dha ŕu tež wŕchitzy naŕchi njescheczjeljo